

[Grethe Philip.]

trængsel på universiteterne og med knaphed på akademikere.

Det er således ikke vanskeligt at argumentere for, at støtten til de studerende skal øges, men vi stilles både her i dag og fra de studerendes side over for spørgsmålet: kan der ikke gives endnu betydelig mere i støtte, kan vi ikke straks gå i gang med at realisere von Eyben-betænkningens forslag enten efter flertallets mere mådeholdne forslag, eller som studenterrepræsentanterne har foreslået det? Socialdemokraternes forslag til folketingsbeslutning og VSs lovfor- slag om støtte til uddannelse drejer sig om dette.

Jeg finder ikke anledning til her at komme nærmere ind på von Eyben-udvalgets forslag. Men jeg vil gerne sige, at jeg synes, flertallets forslag er meget sympatisk, og jeg mener, at der her er udarbejdet et godt grundlag at arbejde videre på. Jeg har også med glæde noteret mig, at det i bemærkningerne til lovforslaget siges, at regeringen har fundet betænkningens forslag velegnet som grundlag for den kommende støtteordning.

Jeg vil gerne i denne forbindelse tilføje, at jeg synes, det er glædeligt, at mange af de studerende er så realistiske, at de forstår, at opfyldelse af kravet om fuld studenteløn ikke er noget, der ligger lige omkring hjørnet, ja, at mange af dem endda ikke synes, det er et krav, der bør støttes. Jeg tænker her på de oplysninger, der har været fremme i pressen om en undersøgelse foretaget på instituttet for statskundskab blandt ca. 1.000 studerende. Kun et mindretal skal have støttet kravet om fuld studenteløn, medens de øvrige enten går ind for den nuværende halvlønsordning eller foretrækker, at hele uddannelsesstøtten gives i form af lån.

Nu kan det diskuteres, hvor megen vægt man overhovedet skal lægge på sådan en undersøgelse og på, hvad de studerende siger. De kan jo også have forskellig argumentation, forskellige begrundelser for det standpunkt, de indtager, begrundelser, som vi måske ikke selv ville anlægge. Uden at kende nøjere spørgsmål og svar skal jeg heller ikke drage for mange konklusioner af denne afstemning. Men jeg synes alligevel, man må have lov at tage den som et udtryk

for, at mange af de studerende selv føler, at de i visse henseender er en privilegeret gruppe, og at så store overførsler af indkomst fra de øvrige befolkningsgrupper til studenterne i form af stipendier, studenteløn, eller hvad man nu vil kalde det, som studenterrepræsentanterne har foreslået, ikke er rimelig, som forholdene ligger i dag.

Jeg tror, studenterne et langt stykke tid endnu må regne med at skulle finansiere en ikke uvæsentlig del af deres studier ved lån, og det ville gøre det betydelig lettere for alle parter, hvis de ville indstille sig realistisk på det. Men samtidig vil jeg gerne understrege og understrege det meget kraftigt, at jeg mener, der er hårdt brug for en betydelig forøgelse både af stipendie- og af lånemulighederne og også for en omlægning af reglerne om tildeling af støtte, regler, der på forskellig måde virker overordentlig utilfredsstillende i dag.

Når vi ikke fra vor side mener i indeværende finansår at kunne gå videre end foreslået, er det udelukkende et spørgsmål om prioritering af opgaverne. Der er på finanslovsforslaget afsat 200 mill. kr. i reserver til nye lovforslag. Nu bruger vi 50 mill. kr. til dette lovforslag. En anden god bid går til forslaget om ændrede sygedagpenge. Der er således ikke noget stort spillerum for udvidelser, hvis der også skal være plads til andre lovforslag, som kræver udgifter i det kommende finansår, medmindre vi da ønsker at hugge ind på kasseoverskuddet, og det vover jeg i hvert fald ikke at anbefale.

Jeg forstår godt, hvis studenterne er skuffede, for forhåbningerne har jo været overordentlig store, men inden for de givne udgiftsrammer kan der altså ikke i år presses mere ind. Jeg fæster mig ved ministerens ord i fremsættelsestalen om, at lovforslaget må betragtes som en overgangsløsning, og at et nyt lovforslag på grundlag af von Eyben-udvalgets betænkning tænkes fremsat i næste folketingssamling. Jeg ville være meget glad, om ministeren ville give et fast tilsagn herom; jeg mener, det er en sag, der haster.

Det fremgår af, hvad jeg her har sagt, at vi ikke kan støtte det socialdemokratiske forslag om en reform af ungdommens uddannelsesfond, men at vi meget gerne ser, at man fremskynder overvejelserne om en